Ч. 260 (13.208). Львів, четвер 24. листопада 1932. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

СВЯТО БОГДАНА ЛЕПКОГО У КРАКОВІ.

Богослуження. — Святочна Академія. — Чайний вечір у „Просвіті“ в честь ювилята і виставка образів. — Ювилейні картки.

Старанням окремого ювилейного Комітету з проф. д-ром І. Зілинським на чолі відбулися в неділю, дня 20. листопада ц. р. в Кракові ювилейні свята в честь Богдана Лепкого з нагоди його шістьдесятиліття. Свята почалися молебнем у греко-католицькій парохіяльній церкві в Кракові. Молебен відправили о. майор **В. Кузьма** і **о. Хрущ,** управитель парохії. Церква була переповнена. Після Богослуження пішли всі учасники до театру „Багателя“, де в одинацятій і пів у полудне почалась святочна Академія.

Велику салю „Багателі“ виповнили краківські українці разом з чужинними, переважно польськими гостями. На салі панував весь час святочний, поважний настрій. Сцена була прибрана українськими ручниками й килимами, а посередині сцени був уставлений серед зелені бюст Ювилята роботи панни Міляніvної.

Академію відкрив короткою і річевою промовою **проф. д-р І. Зілинський.** По нім прийшов до слова **д-р В. Безушко** з Бережан, що виголосив реферат про творчість Богдана Лепкого. Після нього виголосив привіт для Ювилята делегат Т-ва письменників і журналістів ім. Франка ред. **В. Мудрий** зі Львова (його привіт друкуємо на іншому місці). Відтак складали привіти представники всіх краків. українських установ від „Просвіти“ **радн. Цибяк,** від „Р. Школи“ **інж. В. Мохнацький,** від парохії о.Хрущ, від студентських товариств теж окремий репрезентант). Велике враження зробив привіт маленької дівчинки в українському строю **Марусі.** Від рідного села Ювилята зложила привіт панна **О. Бриковичь.**

На всі ті привіти відповідав у великому зворушенні і з глибин душі **Достойний Ювилят.** Його промова зробила на присутніх величезне враження. Глибокі й переконуючі були його думки, адресовані до української молоді. Зібрані зробили Ювилятові велику овацію. Привитали його повстанням з місць, коли входив на естраду і повстанням з місць та невгаваючими оплесками прощали його, коли сходив із неї.

На мистецьку частину Академії зложилися продукції хорів філії „Просвіти“, студентського і парохіяльного. Мішаним хором „Просвіти“ диригував **д-р О. Менцінський,** студентським **Ярослав Михальчишин,** а церковним **М. Андріішин.** При фортепяні була п. **І. Фодчуківна.** Атракцією Академії були баритонові сольоспіви п. **Яр. Геника-Березовського** і рецитації творів Лепкого **д-ра М. Лятишевського** і **Яр. Ґеника-Березовського.** Рецитація поезії „Над рікою“ цього останнього була шедевром. Хори і соліст виконували композиції до слів Б. Лепкого.

Загально Академія зробила на всіх дуже гарне враження. Ініціятори й реалізатори свята вложили в неї дуже багато праці, яка вповні оплатилася, бо дала велике вдоволення їм і всім учасникам своїм повним успіхом. Найбільше вона зворушила Ювилята.

Вечором в год. 8-ій відбувся в „Просвіті“ чайний вечір у честь Ювилята. Рівночасно була там виставка образів наших молодих мистців, учнів Краківської Академії Мистецтв. Цілу домівку краківської філії „Просвіти“ виповнили прихильники поета по береги та пережили там кілька незабутніх моментів. Перш за все сама обстановка салі (всі стіни обвішані творами молодих мистців) робила незабутне враження подихом молодої, повної запалу й полету мистецької творчости. Бачили ми там перш за все малюнки Ювилята з молодих літ, що виділи на почесному місці в цій салі. Далі оглядали ми цінні твори мистця **Дамяна Горняткевича,** потім талановитих і надійних учнів Академії **Гарасовської, Іванцева, Зорія, Наконечного, Кмітя, Продана і Касараба.** Крім того приковували наше око різьби талановитого скульптора **Кисілевського,** якого високо цінять передовсім у самій таки Академії Мистецтв.

Почався чайний вечір співами студентської молоді. Два молоді поети **Заремба** (студ. пед. курсів) і **Постригач** (ст. прав) виголосили свої вірші, присвячені Богданові Лепкому. Ці вірші зворушили Ювилята, зворушили і всіх учасників. Поет-ювилят подякував обом своїм молодим товаришам і висловив при тій нагоді свої цінні та переконуючі погляди на поезію та її ролю в житті і культурі. Після того приступлено до відчитування привітів.

Але про них треба сказати кілька слів окремо. Отже була їх така сила, що всіх їх не можна було відчитати. В часі Академії в полудне відчитували тільки привіти від усіх наших центральних установ, від краєвих і закордонних українських наукових установ, від Парляментарної Репрезентації, від Митрополита Шептицького і накінець привіти від численних чужинців. Сотні інших привітів мали відчитати саме на чайному вечорі в „Просвіті“. Одначе все одно всіх і вечором відчитати не були в силі, бо на їх відчитування булаб пройшла ціла ніч.

На чайному вечорі промовляли рад. Цибяк, голова філії „Просвіти“, Д. Горняткевич, проф. Ярош і ред. В. Мудрий. Всім їм відповідав і дякував Ювилят. Крім того д-р Лятишевський віддеклямував прегарно кілька поезій Ювилята. Вечір закінчився пізно в ночі.

Філія „Просвіти“ видала з нагоди цього ювилею почтові картки з портретом Богдана Лепкого. Весь дохід з них призначила на ювилейний дар для письменника. Картки можна буде набувати вже й у Львові в українських книгарнях по ціні 20 сотиків за штуку.

Привіт Богданові Лепкому.

Слово ред. В. Мудрого на ювилейній Академії в честь Богдана Лепкого в Кракові з нагоди його шістьдесятиліття 20. XI. 1932.

Прислали мене з рідної землі сюди, на чужину, щоби зложити привіт Богданові Лепкому, одному з найкращих синів землі української з нагоди шістьдесятиліття його життя.

Прислали мене львівські робітники пера, згуртовані в Товаристві українських письменників і журналістів ім. Івана Франка, в якому головує Достойний Ювилят.

Прислали і наказали завезти та передати Богданові Лепкому матірний подих рідної землі. Але я не зумію його вірно передати, бо це понад мої сили. Я не зможу його навіть описати, бо для мене недоступні ні та буйність уяви, ні та сила відчування, ні ті засоби слова, які єдині моглиб гідно зворушити вразливі струни ніжної, витонченої душі поета і письменника Ювилята.

Одначе я глибоко переконаний, що Достойний Ювилят у цій хвилині найкраще сам відчуває всі ті щирі та сердечні подихи землі україінської, що спрямовані в його сторону і призначені виключно для нього. Бож він цілим своїм життям і всією його працею дав наглядні докази, що не тільки вміє подихи рідної землі відчувати, але й знає, як їх увіковічняти. Він належить до тих нечисленних чарівників у світі, що з рідної землі цінности добувають, що перетоплюють їх у свому творчому горнилі духа в перли та розсипують їх по всіх рідних перелогах на щастя і розквіт національної культури. Він вичував і вичаровував із землі української всі її затаєні болі та радощі, він підслухував її шепоти про сучасне і вимальовував з її надів легенди минулого. Він співав її сльози і перетворював їх у ніжні мельодії своєї лірики, яка ставала для тієїж рідної землі розрадою. Він виривав із забуття великі постаті минулого, світлого минулого землі української та будував з них провідні стовпи, творив орієнтаційні зорі для життя у будучині.

І невже з уваги на те я був би у силі передати чи описати тут те, що для Достойного Ювилята відчуває та чим для нього дихає земля українська? Ні, таки не берусь цього робити, бо боюся, щоби не ослабити та не понизити якимнебудь невмілим висловом того суцільного своєю щирістю та сердечністю настрою, з якого зродилась нинішня збірна, дарма, що безсловна пісня всієї землі української для її вибраного сина Богдана Лепкого. А нинішній день у житті нашого народу — це його, Ювилята день.

Та прислали мене сюди з рідної землі ще й інші чинники та сили, які дали мені вже посильніше завдання. Можливе, що з нього легше вивяжусь.

Прислав мене сюди найстарший наш щоденник „Діло“, щоби зложити дорогому Ювилятові вдячний поклін за те, що розсипував на його сторінках безліч своїх бадьорих і життєрадісних пісень, своїх погідних оповідань і цінних споминів. „Діло“ було для нашого Ювилята цією трибуною, з якої він вперше звертався перед 37 роками в сторону святині літературного мистецтва. Скоро і бистро він попав у ту святиню і найшовся там між першими. Високо розвинув свій мистецький прапор та держить його міцно на гідному рівні по нинішній день.

Одначе, не зважаючи на те, мягка особиста вдача та тонка духова культура Ювилята ніколи нічим не нарушили його життєвої та громадської скромности, яка єднала йому беззастережно всіх. Але ця його благородна риса цілковито не позбавляє нас права на те, щоби ми були зарозумілі та горді на Богдана Лепкого, і щоби ми дорожили його творчістю як національним скарбом, з якого будуть черпати життєві соки і наші майбутні покоління.

Прислала мене накінець сюди з рідної землі найстарша наша культурно-освітня установа „Просвіта“. Прислала й доручила зложити Богданові Лепкому привіт і подяку за всі ті цінности, які він створив для української культури. „Просвіта“ — це установа, що 65 літ про те тільки й дбає, щоби свій нарід і свою землю вести до світла, до добра і до слави. І тому ніхто мабуть від неї краще не розуміє інтенцій всієї творчости Богдана Лепкого, що теж бажав і бажає піднести Богдана Лепкого, що теж бажав і бажає тягнути свій нарід при допомозі своєї творчости до рівня тих, що облиті світлом культури та минулої й теперішньої слави протоптують і рівняють шляхи людства до кращого завтра. Ці багатотисячні маси українського селянства, робіт-

ництва, духовенства та інтелігенції, що згуртовані в „Просвіті“, щиро вдячні Богданові Лепкому не тільки за те, що у своїх творах відчув і змалював їхні смутки і радощі, що звеличав чари і принади їхньої землі, але й за те, що видобув із запорошених нетрів забуття, воскресив, оживив у своїх творах та поставив перед їх очі величні постаті української історії, що боролись і гинули за Батьківщину, за її добро, за її честь і славу. На цих постаттях вони вчаться патріотизму, вчаться посвяти, вчаться жертвенної любови до свого народу і землі. Нема нині в українському народі популярнішої постаті сучасного поета-громадянина і письменника-патріота від Богдана Лепкого. Тому то привіт і подяка від „Просвіти“ — це привіт і подяка від найкращих і найкультурніших репрезентантів усіх станів і верств українського населення.

Прислали мене сюди з рідної землі всі ці установи і всі разом наказали зложити до Твоїх стіп, Достойний Ювиляте, і китицю сердечних побажань на будуче. Всі вони щиро прагнуть бачити Тебе ще довгі-довгі роки повним сил, повним життевого і творчого розмаху, вразливим на всі порухи національного організму, на всі його побажання, на всі жертви й подвиги невмирущої народньої енергії та життевої сили української нації. Всі вони хочуть Тебе бачити ще довгі роки різьбарем українських культурних цінностей не тільки в самому письменстві, але й у збірному національному житті при допомозі Твоїх творчих мистецьких засобів. Всі вони певні, що оправдаєш їхні надії та причинишся дужим помахом Твоїх творчих крил до того, що спільний і святий наш національний ідеал стане реальною дійсністю.

НАРАДИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ У. Н. Д. О.

Дня 19. листопада ц. р. радив у Львові Центральний Комітет Українського Національно-Демократичного Обєднання. Головною темою нарад була справа розбудови партійної організації в краю, про що говорив головний секретар партії В. Целевич. Окрему точку нарад присвячено справі партійного органу „Свобода“ і його поширенню. Крім того Центральний Комітет полагодив цілу низку актуальних справ, а між ними справу д-ра Муровича з Яблонова, про яку постановив видати такий комунікат:

Центральний Комітет У. Н. Д. О. на своєму засіданні з дня 19. листопада ц. р. рішив одноголосно виключити з партії д-ра Володимира Муровича, адвоката в Яворові, пов. Коломия, за шкідливу діяльність внутрі партії.

Важні зміни у шкільництві.

Міністерство освіти у Варшаві приготовляє розпорядок у справі організації шкільного року. Згідно з тим розпорядком *шкільний рік має тревати від 20. серпня до 19. серпня найближчого календарного року.* Рік буде ділитися на два шк. півріччя і чотири періоди, а також ферії зимові і літні. *Перше півріччя буде тревати від 20. серпня до 22. грудня включно* і ділитисьме на два періоди: від 20. серпня до 20. жовтня і від 21. жовтня до 22. грудня. *Друге півріччя буде тревати від 16. січня до 15. червня включно* і ділитисьме також на два періоди: від 16. січня до 31. березня і від 1. квітня до 15. червня. *Зимові ферії будуть тревати від 23. грудня до 15. січня, літні від 16. червня до 19. серпня.*

Розпорядок про організацію шкільного року торкатисьме державних шкіл загальних, шкіл середніх, закладів для вишколення учителів і шкіл фахових.

Усталення відсоткової стопи в наших установах.

Комунікат.

Наслідком розпорядку міністрів скарбу і справедливости з 7. листопада 1932, ч. 98, поз. 841, вирішили згідно наші централі: Земельний Банк Гіпотечний, Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий“, Кооперативний Банк „Дністер“, Народня Торговля, Краєвий Союз Споживчий, Ревізійний Союз Українських Кооператив, Центросоюз і Маслосоюз, щоби від **1. січня 1933 р.** установити стопу процентову від звичайних вкладок ощадности у висоті: від долярових до 5 проц., а від золотових до 6 проц.

Львів, 18. листопада 1932.

Земельний Банк Гіпотечний, Центральний Кооперативний Банк, Кооперативний Банк „Дністер“, Народна Торговля, Ревізійний Союз Українських Кооператив, Центросоюз і Маслосоюз.

Кабінетова кріза в Німеччині.

Спроба Гітлера утворити уряд не повелася. По конференції Гітлера з Гінденбургом, яка тревала ледви 15 хвилин, Гітлер мав дати до кількох годин остаточну відповідь, чи зможе утворити парляментарну більшість. По нараді зі своїми дорадниками Гітлер не дав іще остаточної відповіди, зате вислав до Гінденбурга лист, у якому поставив низку запитів і прохав дати йому час до надуми. В політичних кругах панує переконання, що Гітлер не буде в силі утворити уряду, тому Гінденбург покличе мабуть знову кабінет Папена, евент. з іншим канцлером на чолі.

Атентат на премієра Еріо.

ПАРИЖ (ПАТ). Ок. год. 5. рано сторожа лінії Інгранд-Нант збудила сильна експльозія. Після першої експльозії настав за кілька мінут другий вибух. Сторож пішов негайно на залізничий тор і ствердив, що шини, по яких мав переїхати поспішний поїзд до Нант, що віз премієра Еріо й інші офіціяльні особи, вилетіли на просторі кількасот метрів. Експльозія спричинена була вибуховим матеріялом. Сторож дав про це негайно знати начальникові стації, який велів поїзд здержати. Таким чином Еріо оминув катастрофи. Атентат на Еріо мали виконати сепаратисти, що прибули на місце автами. Перед представником одної телеграфічної агенції заявив Еріо, що недавно в однім ірляндськім щоденнику був опублікований лист, що заповідав низку замахів бретонських самостійників.

ПАРИЖ, 22. 11. ПАТ. „Лявенір“ зазначує, що в атентаті видно чужу руку та що діяльність німецького журналіста Кербера у Франції мала на меті спопуляризувати Гітлеровий клич, що у Франції є дві гноблені меншини: бретонська й ельзаська. Це в усякому випадку маневр, якого мета покищо неясна, а проти якого треба боротися, — кінчить згаданий часопис.

СКАСУВАННЯ ПРИВАТНОГО ШКІЛЬНИЦТВА В ІТАЛІЇ.

РИМ (ПАТ). Міністерство національного виховання виробляє розпорядок про скасування всіх приватних шкіл з метою підпорядкувати шкільництво повній контролі держави.

20-ліття князя Оттона.

БУДАПЕШТ (ПАТ). З приводу 20-ліття уродин князя Оттона відбулися тут збори легітимістів. Гітлерівці уладили демонстрацію і кричали: „Геть з Габсбургами!“ Їх усунули з салі, при чому поліція арештувала тих демонстрантів., у яких найшла зброю.

ВІДЕНЬ (ПАТ). З приводу 20-ліття Оттона Габсбурга відбулися у двох віденських костелах урочисті богослуження. Поліція не дозволила на похід, тому група монархістів зложила вінець під памятником Франца Йосифа і Гайдна (компоніста колишнього австрійського гимну).

ТРОЦЬКИЙ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 22. 11. ПАТ. Сьогодні в год. 6.35 рано приїхав до Парижа Троцький.

Хто не вміє користати з права — той не варта його мати. Використайте закон з 31. липня 1924 р. і переведіть шкільні плебісцити за українською мовою навчання!

СТРАЙК ЕСПАНСЬКИХ ГІРНИКІВ.

МАДРИД (ПАТ). Як повідомляє преса, у провінції Астурія оголосило страйк 30.000 гірників у тамошніх копальнях вугля.

11 ТРУПІВ НА ЗАЛІЗНИЧІМ ТОРІ.

РИМ (ПАТ). Недалеко Риму на залізничім торі віхав поїзд на віз, яким їхало з прогульки 52 фашистів. Є 11 фашистів убитих і кільканацять тяжко ранених.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З 24. ЛИСТОПАДА 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 14)

ВОВКУЛАКА.

— Підійдіть сюди, пане графе Михайле: ви занадто добрий литовець, щоби не танцювати добре русалки; ...але танцюйте так як селяни, чуєте?

Пані Довгелло пробувала противитися, але надаремне. Граф і я наставали. Він мав до того свої причини, бо його роля у цьому танку була одною з найприємніших, як це ми незабаром побачили. Після кількох проб ґувернантка заявила, що мабуть зможе вже заграти цей рід вальця, хоч він такий дуже дивний, а панна Івінська, відсунувши кілька крісел і стіл, які могли їй перешкоджати, взяла свого кавалїра за шиворіт і вивела на середину кімнати.

— Отже знайте, пане професоре, що я тепер русалка і то для вас.

Зробила глибокий поклін.

— Русалки, це водні німфи. Є їх повно у всіх цих багнищах, з чорною водою, які прикрашують наші ліси. Не зближуйтеся до них. Русалка виходить з води, ще краща від мене, якщо це можливе; вона приваблює вас на дно, де, по всякій імовірности вас [illegible]

— Правдива сирена! — крикнув я.

— Він — говорила далі панна Івінська, показуючи на графа Шемйота — це молодий рибалка, дуже дурненький, і попадає в мої руки, а я, щоби продовжити його приємність, чарую його, танцюючи довкола нього свій танок... Ах! але до того треба мені сарафана*). Яка шкода! Ви вибачите мені за цю сукню, яка не має ні місцевого характеру ні місцевих колірів... Ох! і я в мештах! Русалку неможливо танцювати в мештах!.. ще до того на високих закаблуках!

Вона підняла трохи сукню і, хитаючи з великою грацією гарною, малою ніжкою та показуючи притім трошки свої литки, післала свій мешт у кут сальону. Другий пішов за першим вона лишилася на паркеті у своїх шовкових панчішках.

— Все готове — сказала до ґувернантки.

І танок почався.

Русалка крутить довкола себе кавалїра. Він витягає руки, щоби схопити її, вона прошмигає попри нього і вириваеться. Це все повне особливого чару, а музика жива і оригінальна. Фігура танку кінчиться у хвилині, коли хлопець хоче схопити русалку, щоби її поцілувати, а вона робить скок, вдаряє його по плечі і він падає до її ніг немов мертвий. Але граф заімпровізував деяку зміну, бо схопив таки брикуху у свої обійми і міцно поцілував. Панна Івінська скрикнула, почервоніла дуже і впала на канапу з надутою мінкою, жаліючися, що він стиснув її як медвідь, яким є справді. Я бачив, що порівнання не подобалося ґрафові, бо нагадувало йому родинне нещастя; його чоло захмурилося. Щодо мене, то я подякував щиро панні Івінській, і висказував свої похвали для її танку, який мав на мою думку, дуже старинний характер і нагадував обрядові танці греків. Мені перервав слуга, який зголосив приїзд ґенерала і княгині Велямінових. Панна Івінська скочила зі своєї канапи в кут сальону за мештами, поспішно встромила в них свої малі ніжки і побігла напроти княгині, якій зложила два глибокі поклони один по другому. Я завважав, що при кожному з них, вона зручно засунула на ногу один запяток мешта. Ґенерал привіз зі собою ще двох адютантів і, так як ми, загостив на обід. Думаю, що в кожному іншому краю, господиня дому була би трохи стурбована приняттям таких шістьох несподіваних гостей із добрими апетитами: але засібність і гостинність литовських домів така велика, що обід не опізнився, я думаю, більше як на пів години. Тільки трохи забогато було теплих і холодних паштетів.

(Продовження буде).

*) Одежа [illegible] без станика. (Прим. автора.)

Розправа проти б. посла Дмитра Паліїва

перед Найвищим Судом у Варшаві.

УХИЛЕННЯ ПРИСУДУ І. ІНСТАНЦІЇ.

Вчора, 21. листопада ц. р., відбулася касаційна розправа перед Найвищим Судом у Варшаві в карній справі б. посла і берестейського вязня ред. Дмитра Паліїва, якого суд присяглих у Львові засудив 18. червня ц. р. на 3 роки тяжкої вязниці за злочин з § 65 австр. карн. закону, доконаний змістом 10 промов, виголошених у 1928 і 1929 р. на посольських справоздавчих вічах.

Сенатові Найв. Суду проводив с. Н. С. Виробек, вотували с. Н. С. Маєр і Роґальський, обвинувачував прокуратор Н. С. Блонський, боронив адвокат посол д-р *Степан Біляк*.

Після отворення розправи зреферував справу суддя Н. С. Маєр, після чого оборонець д-р Біляк виголосив одногодинну промову. На вступі оборонець зазначив, що акт обвинувачення львівської прокуратури вислідами 6-денної розправи поважно захитаний, бо присяглі увільнили ред. Паліїва від заміту державної зради, і його засудили лише за злочин забурення спокою. Згідно з письменним виводом касації, зложеним адвокатом проф. д-ром В. Старосольським, оборонець виказував, що в закиненім учинку брак знамен злочину з § 65. австр. карн. закону та звернув увагу на деякі процесові ухиблення, які мали місце в ході розправи перед судом І. інстанції. Зокрема закинув, що слід було присяглим поставити питання, чи зміст промов обвинуваченого покривався зі змістом посольських промов і внесків у соймі, бо на випадок потвердження відповіди учинок обвинуваченого став би по думці 31. статті конституції безкарним. Під кінець промови виказував оборонець, що вчинок ред. Паліїва повинен бути безкарний, бо обовязуючий карний польський кодекс з 11. VII. 1932. не має відповідної карної постанови.

Прокуратор Н. С. Блонський у довшій промові збивав правні виводи оборони, а зате прилучився до внеску д-ра Біляка на ухилення вироку та передачі справи з поворотом окружному судові у Львові в цїли принорововлення тепер обовязуючого карного закону.

Після одногодинної наради Найв. Суд проголосив присуд, *котрим ухилив вирок окр. суду у Львові і передав справу томуж судові — по змозі в тому самому складі трибуналу — в цїли пристосування нового карного кодексу та евентуального виміру кари.*

Так отже проти ред. Д. Паліїва відбудеться нова розправа перед окр. судом у Львові — імовірно вже без участи присяглих.

Серед ремісничої молоді.

Інавгурація секції опіки над ремісничою молодю в Т-ві „Зоря“.

В неділю 20. ц. м. в 5. год. попол. відбулася у великій салі Т-ва „Зоря“ інавгурація секції опіки над ремісничою молодю ім. Василя Нагірного, яка працює при тому Т-ві вже 12 літ. На святі явився гурт старших громадян з інтелігенції та міщанства, представники „Діла“ й „Нового Часу“ та понад 150 ремісничих хлопців.

Отворив свято директор Нар. Торговлі М. Заячківський глибоко відчутою промовою до молоді, після чого коротку історію секції розповів голова „Зорі“ дир. Ю. Сидорак, що як господар дому привитав теж усіх запрошених гостей. Опісля виголосив короткий, але змістовний реферат про завдання секції опіки над ремісничою молоддю д-р В. Кузьмович, що обцїляв згаданій секції допомогу від „Рідної Школи“. Крім того витав ще зібрану молодь п. Сенюта Петро від „Міщанського Братства“. Згадані промови були переплітані виступами хору рем. молоді і мандолінової орхестри під проводом п. Назарка Евгена. Дуже добре і з великим зрозумінням виголосив „Думу гетьмана Мазепи“ Мих. Боднарчук. Інавгурацію закінчив дир. Заячківський апелем до молоді, аби вона держалася твердо свого, поглиблювала своє знання, а при тому не занедбувала й фізичної заправи. Закінчилося свято відспіванням національного гимну.

Ціле свято пройшло в дуже гарному настрою. Після його закінчення вся зібрана молодь дістала теплий підвечірок, що його приладили пані зі секції опіки.

Загальні Збори

Наукового Товариства ім. Шевченка.

Звичайні загальні збори Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, які відбулися в неділю 20. ц. м. у салі Музею Т-ва при вул. Чарнецького 24, стояли під знаком ситуації найвищої нашої краєвої наукової установи, саме під двома оглядами: фінансовим та відносин. Здаючи собі справу з поваги терену, про який була мова, Загальні Збори проходили теж у надзвичайно поважній атмосфері та свідомо виминали порушування всіх тих моментів, які моглиб викривити згадане вгорі головне завдання нарад. Тому й не було ніяких „сензацій“, на які могли рахувати хіба одиниці неознайомлені з правдивими болячками й потребами тієї установи, а критика Наукового Товариства, конкретно: під пору урядування останнього його голови проф. К. Студинського була взагалі невелика, оберталася у загальних межах та дбала про те, щоби поруч із вказанням на негативні риси зараз висувати позитивні побажання. Взагаліж конкретні приклади з минулої діяльности Т-ва служили радше для ілюстрації і мотивування загальних тез, а не в цілях безцільної „критики для критики“. Тому й на Зборах не проявляли себе яскраво ніякі „табори“ і не було ніякої „опозиції“. Найбільш характеристичним моментом Зборів був факт, що над звітом з діяльности Виділу за рр. 1930—1932 та звідомленням Контрольної Комісії не було ніякої дискусії: вона виявлялася щойно при дальшій точці нарад, при внесках та інтерпеляціях. На превеликий жаль — велика частина присутніх, а між ними дехто з тих членів НТШ, яких та дискусія безпосередньо торкалася, не вважала за відповідне дочекати до кінця Зборів, тільки пішла швидше до дому, спішучись мабуть на обід...

Новий Голова і весь Виділ Т-ва мають влекшене завдання, отримавши свої мандати без ніякої боротьби і опираючись на великому довірю членів, з другогож боку саме те велике довірє, що новий Голова і Виділ Т-ва попрацюють як найбільш активно над сануванням фінансів та відносин у Т-ві, накладає на них збільшену відповідальність.

Відкриття Зборів.

Урядуючий заст. голови НТШ **проф. В. Левицький** відкрив у 10.30 год. пер. пол. Звичайні Загальні Збори Т-ва, покликуючи до президії Т-ва **д-ра Романа Цегельського та д-ра Миколу Андрусяка**. Витає численних присутніх (було близько 100 осіб), зокрема представників преси: „преса є тим чинником, який тримає палець на живчику життя і тому є звязковим поміж науковою установою та громадським життям“. Збори — казав далі голова — збіраються у виїмкових обставинах: нема на них голови (проф. К. Студинський на Збори не явився), якого останні Збори вибрали в днї 28. грудня 1930 року майже одноголосно (81 голосами на 84 голосуючих). Проф. Левицький апелює не порушувати справ, звязаних хіба лише посередньо з НТШ. Не входячи в аналізу діяльности останнього голови впевняє, що проф. Студинський працював все-таки „бона фіде“. Зате стверджує, що за останнього голови в руках цього останнього були сцентралізовані всі агенди НТШ, але вина за цю аномалію паде також на цілий остнній Виділ. Найбільшим закидом, який можна зробити проф. К. Студинському, це те, що він не рахувався з загальними національними умовинами, серед яких мусіла працювати така установа, як Наукове Товариство...

Звіти й абсолюторія.

З друкованої Хроніки НТШ (ч. 71), яку зрештою отримали всі члени Т-ва, відчитано протокол останніх Заг. Зборів. Присутні погодилися, щоби друкованого звіту з діяльности Виділу за час від 1. І. 1931 до 30. вересня 1932 вже не відчитувати. Устно доповнив його **проф. В. Левицький.** При цій нагоді запропонував висловити привіт **проф. Богданові Лепкому,** який у той самий день святкує свій ювилей у Кракові. Збори прийняли цей внесок загальними оплесками.

Дир. О. Саєвич склав звіт в імені Контрольної Комісії, зголошуючи внесок признати уступаючому Виділові абсолюторію. Тому, що ніхто не зголосився до дискусії над отими звітами — піддано під голосування внесок дир. Саєвича: **голосами всіх присутніх проти 3-ох Збори висловили останньому Виділові абсолюторію.**

Вибір нового Виділу.

Присутні отримали лише одну листу кандидатів. Її устійнила ініціятивна комісія, складена з відпоручника Виділу й делегатів усіх 3-ох секцій Т-ва: вона розглянула була вимоги, які стоять перед новим Виділом, та порозумілася вже з поодинокими громадянами. **Ред. М. Стахів** заявився проти безпосереднього голосування над предложеною листою і запропонував передати її комісії-матці. Проти творення нової комісії-матки, як доривочного й неприготованого тіла, висловилися **радн. д-р І. Копач, ред. І. Кедрин** і **проф. М. Чубатий.** Внесок ред. Стахова перепав. Переведено поіменне голосування. Віддано 95 картки. З того важних голосів **87,** 6 карток білих. Вислід голосування такий:

Голова — **проф. д-р Володимир Левицький** (81 голосів). Члени Виділу: **д-р Михайло Волошин** (81), **през. Володимир Децикевич** (74), **д-р Іван Копач** (80), **д-р Кость Левицький** (74), **інж. Юліян Мудрак** (80), **дир. Володимир Сінгалевич** (78), **д-р Роман Цегельський** (72). Заступники членів Виділу: **д-р Василь Лев** (77), **інж. Роман Сенишин** (81), **д-р Станислав Старосольський** (56), **інж. Евген Храпливий** (76). Контрольна Комісія: **дир. Денис Коренець** (65), **дир. Омелян Саєвич** (79), **дир. Микола Заячківський** (74).

Промова нового Голови.

Новий Голова, проф. Вол. Левицький, дякуючи за вибір, заявляє, що приймає вибір з уваги на те, що Збори не мають іншого кандидата і що його відмова викликала би нове ускладнення ситуації. Однак буде радий, коли вдасться йому настільки наладнати відносини, щоби передати становище голови НТШ в інші руки. У своїй діяльности буде тямити, що хоч Наукове Т-во є установою безумовно аполітичною, а проте установою національною. У звязку зі ситуацією наукових установ на Радянщині й нинішнім станом тамошньої науки — НТШ є на ділі єдиним осередком **української науки.** Ця наука не може бути ані „казьонною“, ані тим більше — не може бути погноєм чужої культури...

Вибір нового Голови НТШ як теж його претарну імпровізовану промову Збори зустріли рясними оплесками.

Фінансовий реферат.

Обширний фінансовий реферат виголосив **інж. Ю. Мудрак.** Загальний фінансовий стан Т-ва схарактеризував як тяжкий, але не безнадійний та з ріжними можливостями санації. Тези для будучого Виділу: 1) оперти фінансову господарку Т-ва на власні сили, 2) переводити в усіх напрямках найдальше йдучу ощадність.

У дискусії над звітом забирали голос: **д-р Тит Бурачинський, д-р В. Старосольський, д-р Р. Зубик, дир. Ст. Федак** і **. Зокрема темою дискусії було питання про евент. продаж маєтку Белелуї та фінансові справи Академічного Дому.**

Дискусія при внесках та запитах.

Ред. І. Кедрин: Відсутність дискусії над звітом з діяльности Виділу треба пояснити бажанням уможливити як найшвидший вибір нового Голови й Виділу Т-ва та не викликувати враження, наче Збори не мають довіря до деяких поодиноких членів б. Виділу. Однак усі напевне відчувають, що останній Виділ несе чималу вину через свою пасивність супроти діяльности проф. К. Студинського та безкритичне затверджування усіх його внесків і видатків. Відносини в НТШ та діяльність проф. Студинського стоять під знаком одного дивного парадоксу: проф. Студинський, який стільки разів їздив за Збруч і так радо наслідував тамошні взори, не зрозумів, що в тамошній науці одною з головних вимог звідти одної науки, якою є пристосування наукової установи до зовнішніх громадських умовин. Рад. уряд зробив з Академії Наук сліпе знаряддя своєї політики, і завданням Академії стало науково обосновувати всі заміри і постанови влади. Тимчасом найважнішою — на жаль негативною — рисою НТШ є повне **відірвання** цієї установи від громадського життя. Діяльність НТШ є здебільша непричасна до нинішнього життя нації; з другого боку тяжить на ній засада „взаємної адорації“, получена з великими видатками. На доказ промовець показує присутнім XCIX том Записок НТШ, який був І. томом ювілейного збірника у честь проф. К. Студинського. (Голова проф. Левицький інформує, що ті два томи коштували ок. 4.000 долярів). Промовець читає наголовки статей, що ввійшли до першої половини того збірника. Не торкаючись **наукової вартости таких творів „самої для**

себе" стверджує, що вони не приносять ніякої практичної користи нації у її нинішній важкий час та при специяльно важкому фінансовому стані Т-ва. (У цьому місці **дир. І. Свенціцький** кличе: „В такому разі треба зачинити більшість комісій Т-ва". **Д-р Лев Ганкевич**: „Не буоб великої шкоди". **Дир. І. Свенціцький**: „Прошу запротоколувати, що на таку заяву покидаю Збори". **Д-р Лев Ганкевич**: „Шкода, що так пізно". Дир. Свенціцький виходить, а з ним д-р Богдан Барвінський). Відірвання від громадського життя виказують такі факти, як святкування свята Мазепи доривочно, у найвужчому гурті й щойно після провінціональних свят та після чужої ініціятиви. Останній голова — як зачувати — не допустив теж до святкування 300-літнього ювилею Київсько-Могилянської Академії. Зірвано з Акад. Комітетом у Празі, Т-во не взяло участи у Науковому Зїзді у Празі, не зайняло становища до переслідування української науки і вчених на Рад. Україні. З другого боку не має найбільш необхідних статистичних творів, не маємо науково виготовлених підручників та словників чужих мов, першу українську енциклопедію видає провінціональна господарська установа... Замісць допомогти до усунення правописного хаосу, НТШ причинилося до його збільшення введенням харківського правопису без підготовки навіть власних членів, а то й членів Фільол. Секції. Промовець читає правоп. дивогляди зі статті проф. К. Студинського у тому самому CL томі Записок, в якому вперше заведено радянський правопис („щастя" і т. п.). Такіж дивогляди промовець відчитує з чергового CLI тому Записок. Такі речі моглиб від біди траплятися у календарі „Веселки", але не у творах Наук. Т-ва. Введення цього правопису нанесло теж величезні шкоди для освіти й виховання дітей, бо 4 шкільні читанки Антона Крушельницького писані цим правописом з вини і на відповідальність Н. Т-ва. Промовець зголошує дві конкретні резолюції.

Проф. д-р М. Чубатий перестерігає перед наслідуванням більшовицьких обичаїв, серед яких неграмотні робітники чи комсомольці критикують та інструують Академію Наук. Промовця не можна посуджувати у симпатіях до політ. діяльности б. голови і він признає, що відносини у Т-ві не є зовсім здорові. Однак боронить засади компетенції наукової критики. Щодо правопису то в правописному хаосі багато завинило само „Діло", яке також не причинилося до зросту авторитету НТШ у громадянстві. Промовець признає слушність закиду, що правопис і мова в Записках НТШ не завжди є відповідні та признає доцільність посади неодмінного секретаря НТШ, який корегував би скрипти, але на це нема фондів. Звертає теж увагу, що не можна вимагати від наукової установи таких статистичних зіставлень, які не належать до науки. Підручники мови й словники мають видавати приватні видавництва і книгарні.

Радн. І. Копач вважає добрим правом кожного члена Загальних Зборів говорити про кожну ділянку праці й діяльности НТШ, також про наукову працю. Здебільша погоджується з виводами І. Кедрина, поручаючи лише злагіднити форму резолюцій.

Д-р Вол. Старосольський звертає увагу, що франц. Академія Наук видала була граматику франц. мови, проти якої виступили люди зпоза Академії і що під натиском Академія мусіла відкликати ту граматику, яка показалася кепською. Навіть законів, які згори є невикональні, не можна приймати та вільно їх критикувати. В діяльности НТШ особливо вражають браки в суспільно-економічній ділянці. Радить основувати окрему комісію чи досвідний інститут і притягти до праці деяких людей з наших економічних і кооперативних установ. З признанням зазначує тісну кооперацію НТШ зі світом медичним. Конкретно вносить, щоби НТШ приступило назад до Акад. Комітету у Празі. (Голова з місця це обіцює.)

Ред. І. Кедрин пояснює, що він не критикує наукової вартости окремих творів НТШ. Однак не можна теж підносити поодиноких учених і їх діяльности до висоти недоторканости. Саме вчора один дійсний член НТШ звертав увагу промовцеві, що деякі статті у збірнику, що має вийти у честь Гетого, стоять на гімназіяльному рівені і що „Діло" повинно виступити проти витрачування грошей на такі твори. Добрим правом, ба навіть обовязком присутніх є напр. поцікавитися, чи взагалі існує якась правнича комісія при НТШ, бо у друкованому звіті нема про неї ні слова. Промовець чув приватно, що ні голова тої комісії д-р Вергановський, ані її секретар д-р Ст. Старосольський від яких двох літ не скликують правників, а тимчасом нема навіть устійненої правничої термінольогії, якої брак відчувають найбільше самі члени часописних редакцій. Коли були гроші напр. на гонорування одного члена фільольогічної секції (д-ра Я. Гординського), всупереч традиції НТШ і звичаєві в усіх аналогічних установах за реферування на Секції скла-тів його товаришів, членів Секції, то повинні найтись гроші для фахівця, члена НТШ напр. такого В. Дороленка, за справлювання мови й правопису. Щодо ролі „Діла", то воно ніколи не виступало проти НТШ, як установи, лише проти відносин у НТШ та проти поодиноких його членів. В історії еволюції української літ. мови й правопису „Діло" має величезні заслуги.

Проф. Біленький признає теж заслуги „Діла" в ділянці мови й правопису. Сам був на тому засіданні фільольог. секції, на якому 5-ти голосами рішено звести харківський правопис до видань НТШ. Тоді самі ті члени Секції заявляли, що їх не цікавить, яким правописом пишуть усі поза НТШ, але й самі вони, члени Філ. Секції, цього правопису не знають.

Голова проф. Левицький просить не обтяжувати його завданнями, які є понад його сили. Він не міг ніяк добути звіту з діяльности правничої комісії, не може теж мати впливу на працю інших секцій, ніж його власна.

РЕЗОЛЮЦІЇ

І. Кедрина, змодифіковані згідно з бажанням Голови та прийняті Зборами, як побажання під адресою нового Виділу:

1. Загальні Збори звертаються з просьбою до дійсних членів НТШ, щоби вони більше уваги присвячували тим ділянкам науки та можливостям наукової праці, які мають звязок з українською дійсністю;

2. Загальні Збори висловлюють побажання, щоби на будуче всі рукописи переходили крізь руки фахівця-редактора, який дбав би про високий рівень літературної мови та одностайний правопис усіх видань Т-ва.

*

Збори скінчилися в год. 3.30 попол.

ВИБОРИ ДО КАТАЛЬОНСЬКОГО СОЙМУ.

МАДРИД (ПАТ). Тимчасові обчислення виказують, що у виборах у Катальонії група під проводом Мації матиме 67 послів на всіх 85 у будучім катальонськім соймі. Вибори пройшли спокійно.

Курціюс і коридор.

ВАШИНГТОН (ПАТ). Промовляючи на засіданні Т-ва американських жінок з вищою освітою, б. німецький міністр закордонних справ д-р Курціюс заявив м. ін.: Як довго не буде справедливости, польський коридор буде найнебезпечнішим джерелом кризи для Німеччини й европейського життя. Ніякий німецький уряд не може признати визначених східних границь, суперечних з мировими проклямаціями Америки.

ЛІС У ЧЕСТЬ БРІЯНА.

ПАРИЖ, 22. 11. ПАТ. На основі постанови жидівського нац. скарбу у Франції, щоби засадити в Палестині ліс для вшанування памяти Бріяна, міністр публ. здоровля, почесний предсідник нац. скарбу, просив в імені тієї установи президента республики Лєбрена, щоби перейняв протекторат над цією ініціятивою. Президент згодився.

ГУВЕР ЗА ВІДЛОЖЕННЯМ СПЛАТ.

Ню-Йорк, 22. 11. ПАТ. „Нюйорк Таймс" повідомляє на основі віродостойних інформацій, що през. Гувер заявився за відложенням речинця сплат, який припадає на 15. грудня ц. р.

ВЕЛИКИЙ ГРАД.

ЙОГАНЕНСБУРҐ, ПІВД. АМЕРИКА. (ПАТ). У Трансвалі впав незвичайно великий град, получений зі страшною бурею. Град величини курячого яйця вбив на пасовисках 400 волів, 2.000 баранів і кількадесять кіз.

7 ТРУПІВ У ЗАВАЛЕНІМ ДОМІ.

ПАЛЄРМО (ПАТ). З невідомих причин завалилася часть мешкального дому, засипуючи під румовищем 12 осіб. З них 7 згинули на місці, інші тяжко ранені.

Надзвичайні Загальні Збори Т-ва Прихильників Освіти у Львові.

Дня 19. ц. м. відбулися Надзвичайні Загальні Збори ТПО у Львові. Урядуючий заст. голови т-ва д-р *В. Старосольський* відкрив збори з такою чергою нарад: 1) відчитання протоколу ост. Заг. Зборів, 2) вибір голови, 3) справа членської вкладки, 4) внески й запити. На секретаря зборів покликав студ. *І. Смолія*. Інж. *В. Міліянчук* відчитав протокол з останніх Загальних Зборів ТПО з 28. V. ц. р. та їх продовження з 11. VI. ц. р. Д-р *Р. Зубик* повідомив, що виділ вибрав комітет для намічення кандидата на голову Т-ва. Комітет у складі: інж. А. Мілянич, д-р Р. Зубик і студ. Колодзінський не найшов кандидата на голову. Тому складає свій мандат. Голова вважає, що збори самі повинні вибрати голову і просити забирати голос у цій справі. Одначе ніхто не забирає голосу і кілька хвилин панує клопітлива мовчанка. *Радн. Дрималик* пропонує вибрати Комісію Матку з 3 членів. Більшість за цим внеском проти 4 голосів. *Радн. Дрималик* пропонує до Комісії Матки пп.: дир. Я. Колтунюка, пос. д-ра Л. Макарушку і студ. Д. Штикала, що принято більшістю голосів.

Голова пропонує зайнятися черговою точкою, справою вкладок, заки Комісія Матка прийде зі своєю лістою. На останніх заг. зборах піднесено, що висока вкладка унеможливлює поширення членства. Виділ є тої думки, щоби обнизити вкладку для селян і робітників, так як обнижено для студентів. Досі для старших вкладка є 12 зол. річно і 2 зол. вписове, для студентів 1 зол. річно і 1 зол. вписове. Студ. *Янів:* Нам залежить на масовім поширенню членства ТПО між селянством і робітництвом. Тому, що збірки заборонені, треба основувати фонди т-ва на масовім членстві. Вкладка не може бути зависока, тому пропоную для селян і робітників 50 сот. річно і 20 сот. вписове. *Радн. І. Копач* противиться диференціяції вкладок на ріжні категорії членів. Т-во є для студентів. Членство дає обовязки і права. Нема виразної ріжниці між робітником і неробітником, молодим і старим.

Д-р В. Старосольський боронить думку Виділу. Селянин, що дасть 50 сот., може дати більше від інтелігента, що дає 12 зол. річно. За обниженням вкладки промовляють 2 аргументи: фінансовий і моральний. Коли придбається 500—1000 нових членів, це буде багато. 1000 зол. дасть змогу харчуватися 50 студентам. Масове членство зацікавить ширший загал справами нашого студентства. Все залежить від активности студентства. Інж. *Ю. Мудрак* вказує на труднощі при поділі на т. зв. вищі та нижчі сфери. Вкладка 1 зол. місячно за висока, треба знизити на 5 сот. і 50 сот. вписове. Радн. *І. Копач* уважає, що до ТПО повинні належати тільки старші громадяни. Нехай кожний платить скільки може. Для всіх нехай буде 1 зол. річно. Студ. *Янів* призадумується над відношенням прав і обовязків членів ТПО, зазначує ненормальні відносини, серед яких працює наше студентство. Молодь не відказується від співпраці зі старшим громадянством, працює в ріжних товариствах, хоч є діяметральні ріжниці поглядів між ними.

Пос. д-р *Л. Макарушка* в імени К. М. відчитує доповняючу лісту Виділу Т-ва в такім складі: голова — дир. *Л. Кульчицький* (оплески): члени виділу: д-р *В. Старосольський*, п. *І. Павликовська* і *дир. Ю. Савчак* зі старших; зі студентів: п. *З. Кравцівна*, студ. торг., *Р. Волошин*, студ. прав, *Д. Юрчишин*, студ техн. Дир. Л. Кульчицький і п. І. Павликовська просять звільнити їх від вибору, але збори не приймають цього до відома та вибирають всіх пропонованих *одноголосно*. Студ. Янів ставить внесення висловити признання д-рові В. Старосольському за виконування обовязків голови. ТПО, що принято акламацією. В дискусії над усталенням вкладки та придбанням фондів для ТПО промовляв студ *Штикало*, котрий виступив проти „жебранини" у формі збірок; д-р *Ст. Шухевич* виступив проти ріжних вкладок у т-ві, бо будуть статутові труднощі. Д-р *Л. Ганкевич* уважає, що певніше мати менше членів з більшими вкладками ніж навпаки. Пропонує для всіх 1 зол. річно. Пос. д-р *Л. Макарушка* пропонує залишити дотеперішню вкладку, вибрати комісію зі старших і студентів при виділі т-ва для опрацювання проєкту змін статуту на найближчі заг. збори.

Студ. *Д. Штикало* звертав увагу, що треба справу вкладок вирішити заки студентство розїдеться на різдвяні ферії.

Пос. д-р *Л. Макарушка* пригадує, що 1. І 1933 р. виходить новий закон про товариства. Студ. *Янів* аналізує відношення між старшими і молодшими в ТПО та взагалі в нашому житті. Радн. *І. Копач*, д-р *Ст. Шухевич* і студ. *Янів* вияснюють справу непорозумінь на зборах ТПО в

1931 р. На внесення пос. д-ра Л. Макарушки ухвалено одноголосно *знизити вписове на 50 сот.* На тім замкнув голова збори в год. 9.45 веч. Присутніх було 28 старших громадян і 99 студентів. Збори мали діловий характер.

ФРАНЦУСЬКО-НІМЕЦЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

БЕРЛІН, 22. 11. ПАТ. Вчора почалися французько-німецькі торговельні переговори задля ревізії торговельного трактату з 1924 р.

ПРЕСТОЛЬНА ПРОМОВА АНГЛ. КОРОЛЯ.

ЛЬОНДОН, 22. 11. ПАТ. Король у товаристві королеви отворив нині святочно другу сесію парляменту. Король виголосив престольну промову, в якій висловив надію, що всесвітня екон. конференція доведе до порозуміння, яке причиниться до усунення труднощів, з якими бореться нині весь світ. Уряд братиме й далі живу участь у працях розбройної конференції, та старається довести до заключення міжнародної конвенції в справі запевнення тривкого мира. Після конференції Круглого Стола в справі Індій уряд предложить парляментові пропозиції, які зміряють до найдалі йдучого розвитку конституції Індії.

ПІСЛЯ АТЕНТАТУ НА ПРЕМ. ЕРІО.

ПАРИЖ, 22. 11. ПАТ. У звязку з атентатом на прем. Еріо до м-ства закордонних справ далі прийшли слова співчуття від амбасадорів Еспанії та СРСР., з німецької амбасади, від надзвичайних послів і повновласних міністрів Румунії, Мадярщини, Болгарії, Венезуелі, Єгипту, Латвії і Австрії. Крім того Еріо дістав телеграми від мін. Саймона, Нойрата, від урядів Норвегії, Еспанії, Туреччини, Румунії, Бельгії й Австрії.

ПАРИЖ, 22. 11. ПАТ. Прем. Еріо приняв послів із Коте ді Нор і з Фіністер. Вони ствердили повну льояльність бретонців до Франції, а рівночасно осудили невідповідальність виступів загальних автономістів, із яких багато є чужі з походження.

НОВИНКИ

— **Математична вправа і вислід письменної матури.** У звязку з нашою новинкою про математичну задачу до нерозвязання, яку дістали абітурієнти в головнім заведенні академічної гімназії у Львові дістаємо приватне вияснення, що оцінка математичних вправ була основана головно на виборі першої теми, яка була до розвязання. Вислід другої задачі, помилкової не мав негативного впливу на оцінку матурантів, при якій звертали увагу на знання тригонометрії та льогаритмічних дій. Якби там не було, фактом є, що на 36 матурантів, що сідали до іспиту, допустили до устної матури всього 12! Гарна пропорція!

— **Льоси образів з вистави УФОТО.** Дня 21. листопада 1932 р. відбулося розльосування образів, які учасники III. вистави УФОТО призначили на поодинокі числа розпроданих катальогів. У склад комісії, яка перевела розльосування, входили: від присутніх відвідувачів — п. Ярослава Стронська, лікар, і п. Григорій Гречук, гімн. уч., як відпоручник УФОТО секретарював п. Богдан Скрентович. Льоси тягнула маленька відвідувачка вистави, п. Гапка Дорошенко. Оригінал протоколу знаходиться в архіві УФОТО, відпис в архіві Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові. Вислід льосування такий: Картину ч. 8. виграв власник катальогу ч. 196. картину 16 (катальог 06), картина 31 (025), карт. 35 (08), карт. 48 (295), карт. 65 (292), карт. 84 (115), карт. 93 (308), карт. 103 (040), карт. 117 (98), карт. 118 (194), карт. 126 (442), карт. 153 (99), карт. 185 (254), карт. 188 (418), карт. 193 (99), карт. 196 (09), карт. 206 (423), карт. 208 (56), карт. 218 (441), карт. 227 (224), карт. 240 (011), карт. 245 (012), карт. 283 (410), карт. 302 (317), карт. 307 (142), карт. 311 (377), карт. 324 (231), карт. 327 (348), карт. 351 (170), карт. 357 (78). Власники катальогів, на які припали розльосовані премії в картинах, можуть відібрати свої образи у секретаря УФОТО (мгр. Д. Фіголь, вул. Марка 20/I), щойно після 15-го грудня ц. р., бо до цього часу УФОТО уладжує з виставою турне по краю.

— **З життя української варшавської кольонії.** На останніх сходинах Української Секції Славянського Т-ва Культури і Мистецтва мав реферат проф. І. Огієнко на тему „Літературна мова і розвиток української нації" і інж. Сава Крилач н. з. „Мої мандрівні пригоди від Білого Моря до протоки Магеляна". При секції гуртується також кілька товариств наших заточенців у Варшаві: видавництво Українського Економічного Бюра, театральний гурток і інші.

— **Лікарська поміч для безробітних.** Союз лікарів Кас Хорих повідомляє, що безробітні можуть, як і у минулому році, користати в амбуляторіях Каси з безплатних лікарських порад.

— **Хто виграв на льотерії?** У пятому дні тягнення клясової льотерії впали головніші виграні на такі числа: 100.000 зол. на ч. 15.849, 15.000 зол. на ч. 28.349, 2.000 зол. на ч. 119.846, 36.658, 500 зол. на ч. 85.933, 8.718, 9.050, 400 зол. на ч. 37.006, 64.660, 57.306, 85.952, 103.084, 137.129, 74.877, 101.142, 71.405, 120.120, 200 зол. на ч. 33.918, 89.471, 54.118, 68.953, 75.377, 134.145, 145.920, 8.221, 6.189, 49.125, 36.900, 60,022, 68.588, 103.787.

— **Присуд на вбивників Груберів.** У вівторок, 22. листопада, запав присуд у розправі проти вбивників Груберів на Знесінні. На основі ухвали присяглих Фігурського засудили на досмертну тюрму, Микуляка на 10 літ тюрми, Півоня на 8 літ тюрми.

— **Цвинтарний злочинець.** Львівська поліція арештувала Каз. Висоцького, по фаху „торбинкаря". Він скривався на цвинтарі за нагробником, а коли побачив яку самітну жінку нападав на неї та виривав торбинку. Вдалося це йому кільканацять разів.

— **Скажені собаки.** Цими днями малий чорний пес покусав кілька осіб в околиці 29 Листопада, Вульки та Стрийської вулиці; був це скажений пес, якого застрілили. Неважко ствердити, що всупереч приписам про каганці багато псів блукає по місті без них, а міських живолупів саме тоді невидко.

— **Тайна горальня.** На Богданівці при вул. Олеховського 45 в хаті Мих. Яреми поліція викрила тайну горальню. Поліція прийшла саме, як із кітла переливали горівку до фляшок.

— **Вистава забавок у Парижі.** Від 10. грудня до 6. січня 1933 р. відбувається у Парижі вистава діточих забавок, зорганізована комітетом щорічних торгів. Якби які фірми хотіли вислати забавки на цю виставу повинні негайно подати свої адреси Промислово-торговельній Палаті у Львові.

— **Ріжні вістки.** Французький парлямент приняв постанову, що треба створити урядове бюро, що стежило би за цінами і стояло під контролею міністерства хліборобства. — Бюджетовий дефіцит Спол. Держав за цей фінансовий рік дійшов до 565 міл. дол. — Небавком мають зустрінутись зі собою на яхті на Дунаю або Чорнім Морі румунський король Карло із болгарським царем Борисом: буде це перша така стріча від вибуху війни. Французький уряд таки згодився видати Польщі тлінні останки Шопена, який буде перенесений із цвинтаря Пер-Ляше до рідного міста Шопена біля Варшави. — Відомий австрійський композитор Франц Легар перебуває у Парижі, де веде переговори у справі вистав своїх нових оперток. — У Празі один 35-літній чех прозрів після операції: він змалку був сліпий і мусить учитись звикати до барв і предметів, які уявляв собі зовсім інакше. — У Ню-Йорку відбувся шлюб Джона Рокфелера III-го себто внука славного міліярдера; весь вівтар церкви баптистів був прибраний білими хризантемами; Ню-Йорк обчислює, скільки віна внесла йому його жінка зрештою бідна дівчина. — На побережі Еспанії пішов на дно норвеський пароплав „Інґерт" з усією командою. — У Нанкіні відкрили найсильнішу в Азії радіову висилкову стацію на 75 кільоватів. — У Барцельоні поважно ранена в автовій катастрофі французька чемпіонка плавання Івонна Ґодар. — Уперше від вибуху війни причалив до американської пристані німецький военний корабель „Карльсруге", якого зустріли у нюйоркській пристані привітними вистрілами.

— **Жінка суперницею свого чоловіка.** Відома летунка Амі Джонсон Молісон побила рекорд установлений своїм чоловіком на 11 годин більше. Цей новий її перелет до Лє Кап є новим етапом у летунських осягах, таким-же як її попередній у 1930 р., коли вона вибралась до Австралії. Денно робила вона пересічно 1400 миль.

— **Станіславський пише.** Директор московського „Художественного Театру"" був кілька днів у Берліні, вертаючись із нім. купелевого місця у Москву. У розмові зі співробітником одного часопису він поділився зі своїми літературними плянами. Він рішив зібрати досвід свого життя у чотирьох книгах: перша „Самовтілення" буде про методу театральної гри та розуміння ролі, друга „Опанування ролі" буде подрібніше, технічно розвивати думки першої, третя зватиcьме „Режисер", четверта „Про оперу". Станиславський займається головно питанням, як актор мусить пройнятись ролею, щоби стати мистцем.

— **Недуга сучасности.** Французький невролог д-р Поль Кольоліян помістив у медичнім журналі „Ґерір" статтю на тему „ююманії", пристрасти до нової дитячої забавки, яку продають на вулицях. Його думки покриваються зовсім із поглядом, висловленим нами на сторінках нашого часопису, що захоплення цією забавкою — один із проявів умового виродження сучасної суспільности. Д-р Кольоліян оглянув кілька тисяч осіб, що нездужають цією манією і він зараховує її до недуги „іде фікс", такої як клептоманія. Ююманія подібна до істерії і нагадує середньовічні психічні епідемії. Автор не бачить можливости боротьби з тією масовою недугою серед дорослих, засуджених на повний умовий занепад і радить тільки берегти від неї дітвору.

— **Жінка урядовця посольства контрабандисткою.** Урядовцем польського посольства у Відні є д-р Парнес. Він жонатий. Його жінка переїзжала 17-то ц. м. австрійський кордон і звернула на себе увагу митних урядників. Вони зробили на ній особисту ревізію і найшли 198.000 шилінґів і чимало чужої валюти. Д-р Парнес уже повідомлений про дисциплінарку, почату проти нього.

— **Рухомі доми.** В Америці найшли спосіб переносити доми з одного місця на друге. Недавно у Монтреалі переносили цілий двоповерховий дім. Саме тоді зявився судовий секвестратор і на підставі письменного рішення наказав стримати переносини дому, що був на гіпотеці. Дім лишили на томуже місці, де зупинив його секвестратор посередині вулиці. І там він стоятиме, доки суд не змінить своєї постанови. Авта мусять покищо обіжзати його довкола.

Ліфт у Ватикані. У Ватикані помістили ліфт виключно для ужитку папи. Він потрібний св. отцю, коли вечорами хоче зі своїх кімнат зійти до Собору св. Павла, щоби приглянутись роботам при направі костела, або щоби помолитись. Ліфт щезає у стелі від притисненого ґудзика.

— **Америка шукає способу на жебраків.** Від кількох тижнів нюйорська поліція при помочі детективів, почала постійно арештувати професійних жебраків на Таймс Сквер при 42 вулиці і приміщувати їх у захистах. Поліція взялася до цієї роботи під напором ріжних добродійних організацій, які кажуть, що професійні прошаки є перепоною при допомозі безробітним, що шукають праці і з конечности витягають руку за милостинею. Поліція каже, що в захисті є місце на прожиток і спання для кожного, хто зголоситься. Але багато прошаків навмисне не хоче користати з цього добродійства, бо вони добре заробляють на жебранині. — Комісія Добродійности ввела перед кількома місяцями систему синіх книжечок. Такі книжечки купували богатші люди й роздавали з них бідним картки, за які можна було дістати місце в захистах. Тимчасом Комісія Добродійности прийшла до висновку, що й ця система не зовсім добра, бо притягає із інших міст багато бідних, які користають із тих книжечок, а Ню-Йорк не може бути збіговищем для бідних з цілої Америки. Отже Комісія Добродійности радить публиці відсилати тепер прошаків до маґістрацьких судів, де перевірять, чи хто дійсно варт допомоги, чи ні. Причиною такої остороги для публики є випадки, що прошаки кидаються на людей, коли їм відмовляють помочі на вулицях.

— **Гарна збірка.** Донька ам. міліярдера Вандербільта відкупила від рідні Ротшильдів збірку птах що складаються із 280.000 пород і дарувала її нюйорському природничому музееві.

— **Хабарники.** Проти двох урядовців-поляків американської амбасади один клієнт вніс скаргу, що вони домагались хабарів за заходи, щоби добути дозвіл візду до Америки для еміґранта.

— **Десятиліття Спілки українських лікарів в ЧСР.** Дня 19. ц. м. відбулися в Празі (Прага 2, Штепанська 49) збори Спілки українських лікарів в ЧСР. з нагоди десятиліття її істнування. СУЛ була першим фаховим обєднанням української інтелігенції на еміграції. В роках 1923—1927 СУЛ за допомогою чехословацької влади видавала великий медичний часопис „Український Медичний Вістник", що був першим українським часописом того роду. СУЛ видала також латино-український медичний словник. До 1928 р. СУЛ мала можливість давати стипендії своїм членам, через що кілька десятків українських лікарів одержало можливість удосконалити свое знання. СУЛ має нині коло 60 членів, з них більшість є чехословацькими громадянами.

ми та працюють по ріжних кутках Чехословаччини. Президію СУЛ творять: проф. д-р Борис Матюшенко, голова, д-р Юрій Добриловський, заст. голови, д-р Олена Лентович-Пачесова, секретарка.

— **Пригадуємо,** що почтові складанки, які сьогодні висилаємо треба зберегти до того часу аж назбирається у Вас 4 зол. на передплату. Одначе не може бути пізніше, як 1. грудня ц. р.

— **На пресовий фонд „Діла"** зложили: Мр. Петро Бошко, Буківсько зол. 10.— зі збірки, п. судді Смаль, Борщів зол. 3.—, п. Ст. Фещук 0.50 зол.

— **Обовязок господині.** У нинішніх часах, господиня не може посвятитися цілковито для господарства. Професійне заняття, заінтересовання культуральні та обовязки товариські а інколи праця суспільна вимагають багато часу. По цій причині велике прання мусить відбутися скоро, а при цьому треба щадити біля та хоронити руки перед знищенням. Усім тим вимогам відповідає Радіон, новочасний засіб до прання. Радіон самий пере і хоронить біля.

З музичного життя.

Виступ Пікавера.

Відомий, чи навіть популярний перший тенор віденської опери **Альфред Пікавер** виступив у „Тосці", „Селянській части" і врешті у концерті, де відспівав цілу низку арій і пісень. Голосово очевидно вже не на колишній своїй висоті — зрештою це й не дивно, зваживши вік артиста — володіє Пікавер подиву гідною легкістю фрази і її передачею. Найбільше можна це було подивляти в аріях з „Африканки", у піснях Тості, Ріх. Штраусса, народніх англійських і у „Селянській части", де зворушливо відспівав „Прощання з матірю". х.

III-ий симфонічний концерт.

Третій концерт львівської фільгармонії під орудою Адама Должицького, залишив по собі чимало гарних вражінь. У чималій мірі причинився до цього соліст концерту, пяніст **Клявдіо Аррав,** котрий кожним своїм виступом у Львові підтверджує загальну думку про його високі пяністичні і артистичні кваліфікації. Отже що можна би закинути цьому незвичайно симпатичному артистові, це не зовсім щасливий вибір програми: концерт Шумана, цього найромантичнішого із романтиків, не дуже добре сходиться із артистичною індивідуальністю Аррава. У програмі концерту почули ми крім перестарілої симфонічної поеми Ріхарда Штраусса — з його молодечих літ — „Смерть і обявлення", новий симф. твір Зольтана Кодалі, сюіту Гарі—Янош. Блискуче (хоча й не дуже оригінально) інструментована, формально не повязана і змістом не глибока сюіта в шости частинах, дала авторові повну змогу використати (у найкращий і найшляхотніший спосіб) мадярські народні мотиви, а дириґентові і орхестрі виявити весь свій хист. Цим разом твір модерного композитора подобався навіть старшій ґенерації із двох найближчих до естради льож, а деякі більш — чи менше „заслужені" професори музики старалися навіть кивати головами під такт чардаша — що не все вдавалося, тому що композитор „все таки" навіть в чардаші міняє роди тактів. Так буцім-то не знає основних принципів музичної теорії... а. р.

Честь народу наказує забезпечити життя тим, що в обороні його чести жертвували своє здоровля.

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО ЛІҐИ.

Львів: Чорні—Варшавянка 1:0 (0:0). *Краків:* Краковія—Леґія 2:0 (1:0). *Варшава:* Польонія—22. п. п. 2:2 (1:0) До розіграння залишилося всього лише троє змагань: Висла—Польонія, Леґія—Л. К. С. і 22. п. п.— Гарбарня. Хто добув мистецтво: Погонь чи Краковія, досі не знати тому, що не виснена ще остаточно справа 7 пунктів Чорних, яка також рішає про спадок з ліґи. Після дійсних вислідів на грищі мистецтво добула львівська Погонь, а Чорні найшлися на 5 місці. Спадком загрожені 22. п. п. і Польонія. Зате коли візьмемо під увагу відібрані Чорним пункти, то мистцем стає Краковія, а перед Чорними відчиняється А-кляса, хібаб виручила їх ще Польонія, програвши з Вислою.

До ліґи увійшла отсе вже четверта (!) краківська дружина Подгуже, яка у третіх рішаючих змаганнях перемогла познанську Леґію 4:2 (2:1).

У ЛЬВІВСЬКІЙ ОКРУЗІ.

За вхід до А-кляси Станиславовія перемогла Корону 3:1 (2:0), а Яніна Ютшенку 1:0 (0:0). У табелі веде Станиславовія (9 п.), 2) Корона (5 п.), 3) Огніско (6 п.), 4) Яніна (6 п.), 5) Ютшенка (1 п.).

За вдержання в А-клясі Б. Орел переміг Гасмонею 3:1 (1:1), а Чорні І. Б., не ставившись знову до змагань, віддали Погоні І. Б. 2 пункти (в. о.). Таким способом до Б-кляси спадає резерва Чорних, яка взагалі не брала участи у цих змаганнях.

НОВИНИ ЗІ СВІТУ (20. XI. 1932.).

Австрія: В неділю закінчилася вже перша рунда мистецтв. Осінне мистецтво добула Вієнна, яка перемогла ФАЦ 3:2. Інші висліди: Австрія—Рапід 2:0, Адміра—Гакоаг 1:0, Вакер—Лібертас 2:1, ВАЦ—Нікольсон 2:1. Табеля на півметку представляється ось-так: 1) Вієнна 17 п., 2) Рапід 14 п., 3) Австрія 14 п., 4) Адміра 13 п., 5) ВАЦ 13 п., 6) Спортклюб 13 п., 7) Нікольсон 11 п., 8) ФАЦ 8 п., 9) БАЦ 8 п., 10) Вакер 8 п., 11) Гакоаг 7 п., 12) Лібертас 6 п.

Анґлія: Найбільшою подією минулої суботи була атракційна стріча двох передових дружин англійської ліґи: Арсеналу й Астон Вілля. Перемогла по незвичайно гарній грі Астон Вілля (5:3), зрівнавшися тим самим пунктами з Арсеналом. Цій завзятій грі, яка відбулася у Бірмінгемі, приглядалося сто тисяч видців! Дружина Дерби Коунті, яка займала досі третє місце, програла у несподівано високому в. ворії (6:1) з Ліверпулем.

Голяндія: В Амстердамі відбулися міжнародні змагання Голяндія—Бельґія, які закінчилися високою перемогою голяндців 4:0 (2:0).

Мадярщина: У змаганнях за мистецтво І. ліґи веде Гунґарія, яка перемогла Будай 1:0. Ференцварос стратив уже третій пункт, ремісуючи в Уйпешті 3:3. Інші висліди: Атілля—Бочкай 1:0, Немзеті—Кішпешті 2:1, Шорокшар—Шеґедін 1:0, ІІІ. Керілет—Шоморі 3:1.

Чехословаччина: В Празі відбулися гаківкові змагання між мистцем Німеччини (Б. С. Ц.) і Чехословаччини (Л. Т. Ц.). У незвичайно гарній грі перемогли чехи 3:1 (2:0, 0:1, 1:0).

Франція: У Парижі розіграли міжмістові гаківкові змагання Париж—Льондон, які по рівнорядній грі закінчилися перемогою англійців 2:1 (0:0, 1:0, 1:1). Д.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 22. XI. 1932. за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 7·40—7·60 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 23. XI. год. 7.30 веч. „Занадто правдиве, щоби було добре" (закуплена вистава).

Четвер, 24. XI. год. 7.30 веч. „Занадто правдиве, щоби було добре" (Абон. 3).

Пятниця, 25. XI. год. 7.30 веч. Опера.

Субота, 26. XI. год. 7.30 веч. „Занадто правдиве, щоби було добре" (Абон. 3).

Театр Ріжнородностей.

Середа, 23. XI. год. 7.30 веч. „Поцілунок перед зеркалом" (Абон. 3).

Четвер, 24. XI. год. 7.30 веч. „Поцілуй перед зеркалом" (Абон. 3).

Пятниця, 25. XI. год 8.15 веч. Лео Фукса рецитації, монольоги пісоньки.

Субота, 26. XI. год. 7.30 веч. „Поцілуй перед зеркалом" (Абон. 3).

Кіна.

АДРІЯ: „Мельодія серць" (з Віллі Фрічом і Дітою Парльо).

АПОЛЬО: „Непотрібна".

АТЛЯНТІК: „Пісня ночі".

КАСІНО: „Пісня ночі".

КОЛІСЕЙ: „Самітні", ревія „Веселка над Львовом".

КОПЕРНИК: „Кіноманяк" (Гарольд Льойд).

МАРУСЕНЬКА: „Кіноманяк" (Гарольд Льойд).

МІРАЖ: „Трейдер Горн".

ОАЗА: „Мексиканка" й ревія.

ПАЛЯС: „Атлянтида" (Бриґ. Гельм).

ПАН: „Із життя одної ночі".

ПАСАЖ: „У тигрових кигтях" (Боб Костер), „Осміх долі".

ПРОМІНЬ: „Чотирьох із леґії".

СТИЛЕВЕ: „Над ранком", „Гра на світанку" (Рамон Новаро), „10 хвилин жаху" (Льорель і Гарді).

УТІХА: „Син білих гір".

ХИМЕРА: „Капітан Валян".

Закордонне радіо.

Середа, 23. листопада 1932.

Ляйпціґ (389,8) 20.00 „1001 король" комедія Гербо, **Братислава** (278,8) 12.30 Концерт, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Концерт, **Білгород** (430,4) 16.30 Пісні, **Рим** (441,2) 20.45 „Фата Малерга" муз. Казка Гуї, **Прага** (488,6) 20.00 Концерт, **Рига** (525,4) 17.00 Концерт творів Мусорґського, 18.30 „Кармен" оп. Бізета, **Будапешт** (550,5) 19.00 Опера, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 15.00, 16.35 Концерт, 17.30 Гумор, 18.00 Трансм. з театру.

Четвер, 24. листопада 1932.

Братислава (278,8) 19.35 Пісні й фортепян, **Бреслав** (325) 11.50, 19.30 Концерт, **Гельсінґфорс** (368,1) 19.00 Спів, 19.05 Хор, **Букарешт** (394,2) 19.30 Опера, **Білгород** (430,4) 16.00 Спів, Татяна Гіґріна, **Бероміністер** (459,4) 20.00 Вечір Юр. Бакланова, **Прага** (488,6) 15.30, Спів, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 15.20 Діточі пісні, 19.35 Концерт, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00 Концерт, 16.35 Літ. муз. авдиція, 19.00 Оп. і балетна музика, 24.00 Звуковики.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 23. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 16.25, 22.15 Грамофон, 13.20 Метеорольоґ. комунікат, 15.40 Господар. комунікат, 15.50 Скавтівський куток, Грамофон, 16.00 Для дітей: „Ловля черепах", „Чи Івасеві вдасться?", 16.40 **Відчит в українській мові „Українська еміграція як суспільне явище", виголосить проф. Олександер Лотоцький,** 17.00 Грамофон, Сільва рерум, 17.40 „Львів тому 40 літ", 18.00 Ратування віденської базиліки, 18.20 Біжучі вістки, 18.25 Легка музика, 18.55 „Ст. Виспянський", 19.10 Всячина, 19.30 „Бюро" фрагм. із повісти Шемалінської „Народини людини", 19.45, 21.05 Прес. радлених, 20.00 Віольончеля та фортепян, 21.00 Спорт, 21.10 Фортепян, Шпінальський, 22.00 На овиді, 22.40 Людська довговічність, 22.55 Комунікати, 23.00 Танк музика.

Четвер, 24. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.50 17.00 Грамофон, 12.30 Метеорольоґ. комунікат, 12.35 Шк. концерт, 15.40 Господ. комунікат, 16.00 „Духова культура Польщі", 16.15 Лекція фр. мови, 16.30 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 „Коли скінчиться кріза?", 17.25 Авд. „Блакитних", Радіо дітям, 17.40 „Тайна Хохола", відч. проф. Сінка, 18.00 Франціскацька містерія, 19.20 Рільн. комунікат, 19.30 Виспянський, співець польської державности, 20.00 Авд. на спомин 25-ліття смерти Виспянського, 20.45 „Пепіна" оп. Штольца, Спортові вістки, 23.30 Комунікати, 23.35 Танк. музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На Рідну Школу. За складені мені в день св. Михайла побажання щиро дякую усім Достойним Громадянам і Приятелям, в замісць окремих подяк складаю на Рідну Школу 50 зол. — **Адв. д-р Михайло Волошин.**

На „Рідну Школу" зложив магазин взуття „Комета" квоту 116 зол. 20 сот. як умовлений процент від закупів української клієнтелі. Дякуючи за цей даток поручаємо якнайгарячіше цю фірму Шан. Громадянству. — **Головна Управа „Рідної Школи".**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.